

Vznášet se, vznášet

Karel Zich

Sčítání vin je jen otec i syn
stres je dítě agresí
proč já vinu mám
jsem jen v okovu svět
hledám vlastní svět
kolem ostré útesy
a mě jen děsí
být sám.

Nejsem ničím vyjímečným
nemám sílu, chuť se rvát
nejsem pánem situací
a nejsem strašně nevděčný
nejsem nahý, nemám hlad
a nemám na to abych zvlád
všední šed, co tak nemám rád.

Tak vznášet se, vznášet
a snem prázdno zhaset
žít aspoň chvíli
svým průzorem žíly
únik z ní, únik
a bdít na dně tůní
závrať je závrať
a hrůza je návrat.

Život je boj, ždímej a doj
a ukájej svůj nepokoj
to já neumím
jsem o krok zpátky než je svět
a všichni lžou tam na dně vět
když mi dávaj rozumy
už nemá slov
já mám jen strach
já to nikam nedotáh
já nemám na to ani nemám cíl
a když je účast povinná
tak já sám sebe zhasínám
jen se žeňte, smějte se dál
co víc nosů mi chcete dát.

Tak vznášet se, vznášet
a snem prázdno zhaset
žít aspoň chvíli
svým průzorem žíly
únik z ní, únik
a bdít na dně tůní
závrať je závrať
a hrůza je návrat.

Tak vznášet se, vznášet
a snem prázdno zhaset
žít aspoň chvíli
svým průzorem žíly
čas krátit i dloužit
a mít po čem toužim
závrať je závrať

a hrůza je návrat.